

1892-09-30

þÿ — ñ Æ ¿ Â

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ ° ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8573>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γενμα
 Παφος ✓
 Κλημα
 Ξυλινθια
 και Θηματα
 Ξυπαιδευση

Π ΠΑΦΟΣ
 ΕΠΙΣΤΟΛΗ Δ.
 ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ.

Καθ' ἐκείτην διαφύγει ἀφ' ἡμῶν ζωική τις κίνησις. Καθ' ἐκείτην ἀντί τοῦ πρὸς τὴν πρόδον βήματος ἀποδοῖται ὁποσοδομικὸν ἄλλα ποιούμεν. Πρὸ εἴκοσι χρόνων ἡ Πάφος ἦτο εἰς κατὰστατον ὑποφασίην, σήμερον εἶνε εἰς κατὰστατον ἀνοπόφασον. Πρὸ εἴκοσι χρόνων σχετικῶς ἡρόδωξι, σήμερον ἐβρίσκειται εἰς τὴν ἀβλιότατην ἀβλιότητα. Σήμερον δίδει τὸ σκλήπερον ὁ Ἑρμῆς, καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες κλίνουσι γόνυ ἐμπροσθέν του καὶ λατρεύουσι τούτον μὲ ὄλας τὰς ἰδιότητας. Σήμερον τὰ θυμιάματα καὶ τὰ μύρα ἀνέρχονται εἰς τὴν ἀτυρόσφαιραν πρὸς τὴν τοῦ Πλούτου καὶ πρὸς δόξαν τοῦ χρήματος. Ἡ πένια καὶ ἡ ἀβλιότης, ἡ ἔλλαψις ἤτοι καὶ κρέατος, ἀναγκάζει τοὺς Παφίους νὰ θεωροῦσαν ὡς μεγαλειότεραν ἐνασχόλησιν τὸ χρῆμα. Τὸ χρῆμα εἶνε τὸ μεγαλειότερον ἐλατήριον, τὸ σπουδαιότερον συμπέρον τοῦ βίου των καὶ δυστυχῶς παρατηρήθη, ὅτι τὸ γεγονός τοῦ θεωρεῖν τὸ χρῆμα ὡς μόνον σκοπὸν τοῦ βίου ἔχει ὡς συνέπειαν τὴν δυσπιστείαν καὶ τὴν ὑπερπαντός καλοῦ ἀμέλειαν. Ἡ ἐλαχίστη ἀφορμὴ γεννᾷ τὴν ὑπόψιν καὶ αἱ συνέπειαι μιᾶς ὑπόψιας εἶνε φοβεραὶ ὡς τὴν δισσίρειαν καὶ ρῆξιν ἀμέτως ἐπιφέρουσαι. Τί σημαίνει πρόδοσις, τί σημαίνει παιδεία καὶ ἀρετή; Τί τὰ θέλεις ὄλα αυτά; τὰ φωνήεντα σήμερον εἶνε ὁ παράτ, καὶ ὄλα τὰ ἄλλα σύμφωνα. Τί σημαίνει διακοιδοσις; Ἄγνωστος λέξις οὔτε εἰς τὰ ἀποστολλόμενα εἰς Πάφον λεξικά ὑπάρχουσα. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ βίος τῶν Παφίων, ἐξαιρουμένων κατὰ τι τῶν κατοίκων Κτήματος, ὅπου ἐξαιρέτα σχολαῖα ὑπάρχουσαν εἰς ἃ σφοδραταίεται ἡ μόρφωσις καὶ γενναίτερα αἰσθήματα ἐμπνέεται ἡ νέα γενεά, ἐφ' ἧς καὶ μόνις ἐλπίζω τὴν γενικὴν τῆς Πάφου ἀναμόρφωσιν. Καὶ μήπως δὲν ἔγρουσι δικαίον οἱ δυστυχεῖς νὰ λατρεύουσι τὸν παράτ; Μήπως ἡ Σ. Κυβερνήτις ἐπραξέ τι πρὸς σωτηρίαν καὶ πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ τούτου; Εἰχέ ποτε ὁ Πάφιος ἐπὶ τῆς προκατόγου Κυβερνήσεως τοιαῦτα αἰμοχαρῆ καὶ θηρώδη αἰσθήματα. Σήμερον ἡ ἀβλιότης καὶ ἡ πένια τὸν κάμνουσι δυστυχῆ, καὶ δυστυχῶς ἡ δυστυχία αὐτῶν θὰ διαρμύσει πολλῶ. Γνωρίζετε δὲ ὅποια τὰ ἀποτελέσματα ἐνὸς ἀδυνατοῦ δυστυχῶς λαοῦ. Τὸ ψεύδος καὶ ἡ ἀπάτη εἶνε ἡ πρώτη βαθμὶς, ἕνα καταλήξῃ εἰς τὴν τελευταίαν, τὴν ἀγχοῖν.

Ἐπίσης δὲν δύναμι νὰ σιωπήσω, ὅποιαν φρικτὴν ἐντόπωσιν μὲ προξένησεν ἡ κατὰστασις τοῦ ἐν Πάφῳ κλήρου μας. Ἱερεῖς, εἰς τὴν ἔσχατον βαθμὴν τῆς πνευματικῆς ἀποκτηνώσεως, ρακένδυτοι, διέρχονται τὸ πλεῖστον τοῦ καιροῦ των εἰς τὰ καφανεία, ὅπου κάθε ἄλλο ἀπὸ συμβουλῆς πρὸς σωτηρίαν τοῦ ποιμνίου των δίδουσι καὶ ὁ δυστυχῆς χωρικὸς, ἀν κατὰ τῶν κακῶν παραδειγμάτων ἔχει ὡς προπίργιον τὴν θρησκείαν, μιμώμενος τὸν ἱερέα τοῦ πράττει ὅσα πράττει. Πρὸς τὸν Μητροπολίτην Πάφου ἀποτεινόμεθα διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ κακοῦ τούτου, δὲν εἶνε δυνατόν Πανισρώτατε νὰ ἐναρτήσῃτε, ὅπως ἔλθῃ εἰς Πάφον, εἰς ἱεροκήροξ; Πιστεύω, ὅτι τὰ εἰσοδήματα τῆς μητροπόλεως δύνανται νὰ διατηρήσωσι τοῦλάχιστον ἕνα. Πράξατε μόνον τούτο καὶ ἐστὶ βέβαιος ὅτι θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐπιδιοκομένη βελτίωσις.

ΕΡΗΜ: Σαδπηξ
 ΗΜΕΡ: 30/9/1892